

ΜΗΧΑΛΗΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέραντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες καὶ δεύτερον ὥραιον μυθιστόρημα, τὴν

ΔΙΝΟΡΑΝ

τοῦ παρισινοῦ μυθιστοριογράφου **Ἰουλίου Κλαρετῆ**, δημοσιευομένην τώρα διὰ τοῦ Φιγαρώ.

Εἶναι κοινωνικὴ ὑπόθεσις, ἀνάλογος πρὸς τινὰ σκανδαλώδη δίκην διεξαχθεῖσαν ἐρήμην πρὸ μηνὸς ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ.

Πρόκειται περὶ ἐνὸς πρίγκιπος ἀπατήσαντος κόρην ἐνὸς μυθιστοριογράφου καὶ τὰ λοιπά.

Θὰ εὐχαριστηθῆτε ὅλοι καὶ ὅλαι, εἴμεθα βεβαίωτατοι.

ΠΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ;

Ἰπὸ τὸ βάρος μεγάλων καὶ κολοσσιαίων ἀσχολιῶν κινδυνεύει νὰ ἀποπνιγῇ ἡ πολιτικὴ συνείδησις τοῦ ἔθνους. Ὁ Καζάκης θριαμβεύει, ὁ Σκουλούδης διορίζεται, ὁ Ψύλλας θὰ διορισθῇ, ἰδοὺ θέματα ἀντάξια τῆς ἑλληνικῆς μεγαλοπραγμοσύνης καὶ κεφάλαια πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ ἀντιπολιτεύσεως καὶ συμπολιτεύσεως. Ἡ μικροπρέπεια δὲν εἶνε πλέον αἶσχος καὶ ἡ ἀένναος περὶ μηδαμηνῶν προσωπικοτήτων πάλῃ κατέστη ἡ μόνη ἠθικὴ τροφὴ τῆς κοινωνίας. Μάτῃν τείνω τὸ οὖς, μήπως τυχὸν ἀκούσω ἕκ τινος γωνίας ἀσθενῆ τινὰ ἑθνικὸν τόνον· δὲν ἀκούω εἰμὴ τὸν θόρυβον τῆς κρασιπάλης καὶ τὸν ἀλαλαγμὸν τῶν ἀντιμαχομένων συμφερόντων, ὀδικοιολογήτων καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ καὶ ὀλεθρίων. Τὸν κυνισμόν τῶν πολιτευομένων παρακολουθεῖ ἡ ἀναίσθησις τοῦ δημοσίου φρονήματος καὶ ἡ χώρα ἐμπληκτος ἐκ τῆς τσαχτύτης παραφωνίας κινδυνεύει νὰ λησμονήσῃ ἑαυτήν. Πολλὸι μεγάλοι ἄνδρες θὰ ἦσαν τῷ ὄντι οἱ

ἀείμνηστοι ἐκείνοι πολιτικοί, ὧν θρηνοῦμεν τὸν θάνατον, καὶ ὧν τὸ πνεῦμα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιζῆσῃ καὶ ἐπ' ἐλάχιστον χρόνον ὅπως καθοδηγήσῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συνυπηρετήσαντας.

Τέκνον σοβαρωτάτης μοροσοφίας ἢ παρούσα Κυβέρνησις εἰργάσθη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων μετὰ τινος μεθοδικοῦ λογιωτατισμοῦ, δι' οὗ οὐχὶ δυσκόλως ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀντιπροσώπους ἀμαθείς καὶ βαναύσου διανοίας. Ἄλλ' οἱ λογιώτατοι ὀλίγα ἐκαρπώθησαν ἐκ τῆς νίκης; ὅπισθεν αὐτῶν παρεμύνηεν ἢ λεγεῶν τῶν μεσιτῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν καὶ οὗτοι εἶνε οἱ σκυλεύσαντες τὸ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐμπροσθὸν ἔθνος· καὶ σήμερον ἀκούει ὁ μεγαλόνοσος ἡμῶν πρωθυπουργός, ἂν κατέλθῃ εἰς τὸ Φάληρον καὶ ἰδῇ τὴν ἔκτασιν τῆς θαλάσσης, θὰ ἐρωτήσῃ μετ' ἀπορίας, αἴλο αὐτὸ νερὸ εἶνε;» Τοιαύτη διάνοια ἄλλον προορισμὸν δὲν ἔχει ἐν Ἑλλάδι ἢ νὰ γίνηται αἰωνίως θύμα τῶν πονηρῶν καὶ τῶν κολάκων. Τοιαύτη κυβέρνησις καὶ τοιοῦτοι ἄνδρες δὲν δύνανται νὰ πρωτοστατήσωσι τοῦ ἔθνους καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ πάντα προμηνύουσι τὴν τελευταίαν θύελλαν τῆς Ἀνατολῆς, ἐκτὸς ἂν ἡ θεοῖα πρόνοια ἀπεράσειεν ὅπως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αὐτοκτονήσῃ.

Ζητῶ λοιπὸν μετ' ἀγωνίας τὴν ἀντιπολιτεύσειν· ἀλλ' ἡ ἀντιπολιτεύσις σεμνύνεται ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῇ σιωπῇ αὐτῆς καὶ πρώτη κηρύττει ἑαυτὴν ἀνύπαρκτον· ἡ ἀντιπολιτεύσις κηρύττει ἀλαζονικῶς ὅτι δὲν ἔχει πρόγραμμα καὶ ὑπὸ τὴν πρωτοφανῆ ταύτην πολιτικὴν σημαίαν δὲν ἀποκάμνει οὐχ ἥττον καλοῦσα τοὺς ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον κατὰ τῶν πονηρῶν. Λόγω ὅτι τὰ προγράμματα παρεβιάσθησαν πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐπαγγειλαμένων αὐτὰ πολιτικῶν, κηρύττεται εἰς τὴν δημοσίαν συνείδησιν ἀπροκαλύπτως, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόγραμμα ἐκτελέσιμον ἐν Ἑλλάδι καὶ δὲν ὑπάρχει πρὸ πάντων ἀνὴρ δυνάμενος νὰ μὲνῃ πιστὸς ταῖς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεσι. Εἰς τὴν τοιαύτην λογικὴν ἀμυχανοῦμεν τῷ ὄντι τί νὰ ἀντιτάξωμεν· πῶς νὰ ἀπαντήσῃ τις εἰς ἀνθρώπον φοβούμενον νὰ λαλήσῃ διὰ νὰ μὴ ψευσθῇ; Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸ τοιοῦτον ἀρνητικὸν πρόγραμμα γείνη ἀποδεκτὸν παρὰ τῷ ἔθνει, ἡμεῖς δὲν διστάζομεν νὰ κηρύξωμεν ὅτι ἔθνος ἑλληνικὸν δὲν ὑπάρχει.

Πῶς; ζῆτε καὶ πολιτεύεσθε ἐντὸς Κράτους κοινοβουλευτικοῦ καὶ σχεδὸν ὀλιγαρχικοῦ καὶ ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν ἔχετε πρόγραμμα; Ἐχετε τὴν ἀξίωσιν νὰ διαδεχθῆτε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ πρὸς τοῦτο μόνον μέσον

ΧΡΟΝΙΚΑ

ἀνεύρεται ἄρνησιν οἰονδήποτε προγράμματος; Μεγάλη εὐρωπαϊκὴ συνωμοσία τεκταινέται κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ σὺν οἱ αὐτοπροβιβάζοντες ἑαυτοὺς δὲν ἔχετε τι ὑπ' ἑσῶν, ὅπερ νὰ κληθῆ πολιτικὸν πρόγραμμα; Ἄλλ' ἡμεῖς, οἵτινες δὲν εἴμεθα μήτε βουλευταὶ, μήτε κομματάρχαι ἡμεῖς οἵτινες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ συμπράξωμεν μετὰ προσώπων, ἀλλὰ μετ' ἄρχων, ἡμεῖς οἵτινες μόνον ἐφόδιον πολιτικῆς δυνάμεως ἔχομεν τὴν γραφίδα ἡμῶν, ἡμεῖς παρ' ὧν ζητεῖτε νὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν, ἡμεῖς ἔχομεν ἐν πρόγραμμά σήμερον: τὴν σωτηρίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῶν Ρώσων καὶ τῶν Αὐστριακῶν σᾶς προκαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς ἀκολουθήσετε.

Τοιαύτην ἀρνητικὴν πολιτικὴν ἀκολουθίαν ἄλλοτε ὁ μακαρίτης Ζαΐμης, κατέστησε σχεδὸν ἀχρηστὰ εἰς τὸν ἐθνικὸν βίον τὰ πολλὰ καὶ ἀξιάγαστα αὐτοῦ προσωπικὰ πλεονεκτήματα. Μῆτε ἀρετὰς, μῆτε πείραν, μῆτε ὄνομα ἔχετε βαρύτερον τοῦ Ζαΐμη. Θεωροῦμεν ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποπομπῆς τοῦ παρόντος ὑπουργείου ἐπιθυμοῦμεν τὰ μάλιστα τὴν σύνταξιν τῆς ἀνιπολιτεύσεως; ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ἢ μετὰ λύπης νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ διάσπασις καὶ ἡ παράλυσις τῆς ἀνιπολιτεύσεως ἐξισοῦται ἂν μὴ καὶ ὑπερβαίνει τοὺς χυδαίους διαπληκτισμοὺς τῶν ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ παρκαθημένων συστασιωτῶν. Εἰς πάντα εὐνοειδῆτον πολίτην ἡ ἐκλογὴ μεταξὺ ταιαύτης συμπολιτεύσεως καὶ ταιαύτης ἀνιπολιτεύσεως εἶνε δυσχερέστατον ἔργον· οἴκτρά δὲ τῷ ὄντι εἶνε ἡ τύχη ἔθνους, οὗ ἢ μὲν κῦβερνήσις παραληρῆ ἐκ τοῦ πολλοῦ πυρετοῦ, ἢ δὲ ἀνιπολιτεύσεις καταπίνει ἄρθρον ὄπιον διὰ νὰ ἀνακτήσῃται δυνάμεις ἐπιθετικῆς. Τοιοῦτοι πολιτικοὶ οἰωνοὶ ἀδύνατον νὰ μὴ προσιωνίζονται μεγάλας διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν συμφορὰς.

Incognito

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 475)

— Ὅχι, ἀλλ' ὁ ἰατρὸς ὅστις πολλάκις τὸν ἐπισκέπτεται, σπουδαίους ἔχει φόβους διὰ τὴν ὑγίαν του.

— Ὁ ἀὴρ τῆς φυλακῆς βεβαίως δὲν τὸν ὠφελεῖ· δὲν εἶνε τοῦτο, κύριε;

— Πιστεύω, ἂν καὶ ἡ φυλακίσις του κατέστη ἰδιαιτέρως ἐλαφροτέρα. Τῷ ὄντι δὲ δὲν εἶνε ἐν φυλακῇ...

— Συνειθισμένους νὰ ζῆ εἰς τὰ δάση, νὰ τρέχῃ ἐλεύθερος, εἶνε ἐν φυλακῇ ἀφ' ἧς στιγμῆς περιωρίσθη καὶ δὲν ἔχει πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν. Οἴμοι! ὅσω εὐρύχωρον καὶ ἂν ἦνε τὸ διάστημα τὸ ὅπου δύναιται νὰ τῷ δώσῃ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη χρόνον θὰ εὐρίσκη αὐτὸ στενότατον. Λέγετε λοιπὸν, κύριε, ὅτι ὁ ἰατρὸς φοβεῖται διὰ τὴν ὑγίαν του;

— Μάλιστα, εὐρίσκεται πάντοτε ἐν καταστάσει ἐκλύσεως, ἥτις ἀντισηκεῖ τὸν ἰατρὸν.

— Τρώγει;

— Τὰς δύο πρώτας ἡμέρας ἡρνήθη ἐπιμόνας πᾶσαν τροφήν· ἀλλ' ἡ πείνα ἐνίκησε τὴν ἀντίστασίν του· τὴν τρίτην ἡμέραν ἔφαγε τεμάχιον ἄρτου καὶ ἐπιε ποτήριον ὕδατος. Ἐκτοτε τρώγει ὀλίγον κα' ἐκάστην, ἀλλὰ πάντοτε γεώμυλα, φασούλια καὶ ἄλλα λαχανικά· δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ νικήσωσι τὴν πρὸς τὰ κρέατα ἀποστροφὴν του.

Ἄν καὶ ἀποφεύγουν νὰ τὸν δυταρεστήσουν καὶ τὸν μεταχειρίζονται μετὰ ἡπιότητος, ἐν τούτοις εἶνε πάντοτε κατηφῆς, σιωπηλὸς, σύννοος. Ἡμερώτατος ἄλλως, δὲν δεικνύει οὔτε ἀνυπομονησίαν, οὔτε ὀργὴν, ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον ἀπηχολημένος εἶνε, ὥστε φαίνεται ὅτι δὲν ἀκούει ὅταν τῷ ὁμιλῶσιν! Ἀνακαθήμενος ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς φυλακῆς, κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς χερσὶ μένει δύο ὥρας ὀλοκλήρους χωρὶς νὰ ποιῆσῃ οὐδεμίαν μόνην κίνησιν.

Ἐνίοτε ἀκούονται παράπονα αὐτοῦ, ἀναστεναγμοὶ καὶ πολλάκις κλαίει. Ὡς σᾶς προείπον, δὲν ἔχει ποτὲ οὔτε παραφορὰν οὔτε ὀργήν. Μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κάμωμεν νὰ προφέρῃ λέξιν καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἠκούσθη ἀκόμη ὁ ἦχος τῆς φωνῆς του. Ἀλλὰ γνωρίζομεν ὅτι ἐννοεῖ τὴν σημασίαν ἀριθμοῦ τινος λέξεων, τὰς ὁποίας προφέρει καὶ ὅτι καταλαμβάνει ἱκανῶς εὐκόλως ὅτι τοῦ λέγουσι.

Διωρίσαμεν γαλλοδιδάσκαλον ὅστις μετεχειρίσθη πάντα τὰ δυνατὰ μέσα ἵνα ἐξαγάγῃ τὸν Λυκογιάννην ἐκ τῆς ἀφου-

σεως μελλούσης χαρᾶς, ὅλοι μαζύ: νὰ τῆς ριχθῶμεν λοιπὸν, φωνάζουν. Ἐπὺ θ' ἀγοράσῃς τόσας μετοχὰς; ἐγὼ τόσας; κύριε Κεχαγιᾶ, γιὰ πόσας; θὰ πάτε; Καὶ ἔτσι τὴν ἐπιούσαν καὶ τὴν μετεπιούσαν διὰ τῶν μεσιτῶν, διὰ τῶν σκυλάκων τῶν ἀγοράζων καὶ ὑψώνουν, ὑψώνουν καὶ ἀγοράζουν· τρέχουν τότε καὶ οἱ μικροὶ καὶ ἀγοράζουν πραγματικὰς μετοχὰς, ἢ ἀγοράζουν μὲ προθεσίαν, καὶ ἐνὸς περιμένου κέρδη, χύνονται οἱ ἀρχιλησταὶ εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ πωλοῦν εἰς τιμὴν τοιαύτην, ὥστε παραβαλλομένη πρὸς τὴν τιμὴν εἰς ἣν ἠγόρασαν τὰς μετοχὰς, τοὺς ἀφίουν κέρδος εἰς ἄλλους 60, εἰς ἄλλους 80, εἰς ἄλλους 180 κατὰ μετοχὴν. Ἄν ἔχῃς χιλίας μετοχὰς, κερδίσεις 180,000 φράγκ. Τί εἶνε αὐτό; Δὲν εἶνε ληστεία καθαρά ἐξ ἐνέδρας; Τί ἔκαμε ὁ κύρ Γιαννόπουλος; διὰ νὰ βάλῃ ἴς τὴν τσέπη του εἰκοσιν οἰκογενειάρχων τὴν περιουσίαν; Εἰργάσθη; Ἐπενόησέ τι; Ἐκαμε καμμίαν ἐφεύρεσιν; Τίποτε ἄλλο παρὰ συνωμοσίαν ἐξ ἀνθρώπων διὰ νὰ κλέψουν ἑκατόν. Καὶ νὰ φαντασθῆτε ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἐξῆ εἶνε μέλη τοῦ Δοικητικοῦ Συμβουλίου, ἦτοι χωροφύλακες τῶν συμφερόντων τῶν μετόχων.

Ἴδου πῶς σπεύρονται τὰ σπέρματα τοῦ μηδενισμοῦ, τοῦ κοινοισμοῦ, τοῦ «γιατὰ μιχθῆτω πυρὶ»! Διὰ τῶν Γιαννοπούλων καὶ τῶν Κεχαγιᾶδων πάσης πτωχῆς κοινωνίας. Καὶ οὔτε φοροὶν πληρώνουν, οὔτε αἵμα πληρώνουν, οὔτε τὸ κράτος ὑπηρετοῦν, οὔτε πρὸς τὴν κοινωνίαν προξενοῦν καμμίαν ὠφέλειαν, ἐνῶ οὔτε ἐξαιρετικαί τινες ὑπάρξεις εἶνε, ἀλλὰ πονηροὶ μπακάληδες, πρὸς οὓς παραβαλλόμενοι εἶνε πρίγκηπες οἱ παντοπῶλαι τῆς ἀγορᾶς, οἱ διὰ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ νομίμου κέρδους διευθύνοντες τὸ ἐμπόριόν των. Ἄφ' ἑτέρου ὅμως δημοσεύεται εἰς μυριοσέλιδον κανονισμὸν μαρτυρίου, ἀρπαγῆς καὶ δουλείας ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ζύθου, ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ οἴνου. Τὸ δὲ ἑκατομμύριον τὸ ὅποιον ἐκέρδισαν ἐντό-

μαῖς καὶ μόνος ἐβδομάδος οἱ Γιαννόπουλοι, οἱ Μητσόπουλοι, οἱ Κεχαγιᾶδες δὲν θὰ πληρώσῃ, ὡς ζυθοποιοὶ, ὡς κανοπῶλαι, ὡς οἰνοπαραγωγεῖς, ὡς ἐργοστασιάρχαι, οὔτε μὲν πεντάραρον εἰς τὸ Κράτος!

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Βερολίνου:

Σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεγνώσατε εἰς τὰς ἐφημερίδας σας τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν στέψιν τοῦ Τσαρού, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἐν Βερολίνῳ γνωρίζομεν ἀκόμη ἓνα ἀντιπρόσωπον τοῦ ὅποιου τὸ ὄνομα δὲν ἐδημοσιεῖθη πουθενά. Εἶναι δὲ οὗτος Γεωργαντόπουλος τις, ρομιοῦνος τὴν πατρίδα, ἀγνοῶν μὲν τὴν ἑλληνικὴν καὶ μὴ ὦν ὑπήκοος Ἕλλην, ὑπηρετῶν ὅμως εἰς τὸ ἐδῶ ἑλληνικὸν προξενεῖον ὡς γραμματεὺς καὶ ἐν ἡ ἐποχῇ οὐδεὶς ὑπάλληλος ὑπῆρχεν ἐν τῇ πρεσβείᾳ μᾶς προσκαλληθεὶς παρ' αὐτῆς, τῆ συστάσει τοῦ κ. Ραγκαβῆ, καὶ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, ὡς αὐτὸς λέγει, ὅταν ἐρωτᾶται περὶ τοῦ τίτλου τοῦ ἀκολούθου τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας, ὅν φέρει ἐντυπον εἰς τὰ ἐπισκεπτήριά του. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κύριος ἀπέρχεται ὡς ἀκόλουθος ἢ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ κ. Μαυροκορδάτου, ὅστις ἐπειδὴ τίτλοφορεῖται καὶ πρίγκηψ δὲν ἠδύνατο νὰ πορευθῆ ἄνευ ἰδιαιτέρως γραμματέως ἐκεῖ, διότι φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ πρίγκηπες ἀπὸ τοῦ Prinz Bibitzky εἰς τὸ κομμικὸν μελόδραμα Bettelstudent μέχρι τοῦ πρίγκηπος Μαυροκορδάτου, δὲν παρουσιάζονται ποτὲ χωρὶς γραμματέως. Ἐγνωρίζετε σεῖς τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν; Δὲν εἶναι ἐγνωρίζετε. Μάθετε λοιπὸν ὅτι οὔτε ἡ κυβερνήσις σας τὴν ἐγνωρίζε, οὔτε μέχρι τούδε ἔχει χαμπάρι περὶ τούτου. Διότι ὁ κ. Μαυροκορδάτος προσεκάλεσεν ἐκ Παρισίων τὸν Γεωργαντόπουλον αὐτὸν νὰ καταβῆ εἰς Βιέννην διὰ νὰ συνταξειδεύσωσι, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίποτε ἢ

νίας του, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσεν. Ἄρα γε ἐκ κακῆς θελήσεως ἢ ἐξ ἄλλου τινος αἰτίου; Ὁ Λυκογιάννης φαίνεται ὅτι εἶνε ἀναίσθητος εἰς πάντα καὶ οὐδὲν δύναιται νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὸν ἐκ τῆς ναρκώσεώς του, ἐκ τῆς ἀναλγησίας του. Παρητήθημεν πρὸς τὸ παρὸν τοῦ δυσχεροῦς ἔργου τῆς ἐκπαίδευσέως του.

Ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς ἔχει κῆπον ἰδιαιτέρον, ἐν ᾧ ὠδήγησαν ἅπαξ τὸν Λυκογιάννην, ἀλλὰ παρατήρησαν ὅτι ἦτο ἀνήσυχος, ὅτι ἐτρόμαζε καὶ διευθύνετο διαρκῶς πρὸς τὴν θύραν· δὲν ἐπανελάθει τὴν ἀπίπειραν ταύτην τῆς διαχύσεως. Ἄλλως εἶνε σχεδὸν ὀλοκλήρως νὰ ἐξαγάγωμεν τὸν Λυκογιάννην ἐκ τῆς φυλακῆς του, δυνάμεθα ν' ἀφῆσωμεν καὶ θύραν ἀνοικτὴν χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν μὴ ζητήσῃ νὰ διαφύγῃ.

Φαίνεται ὅτι εὐχαριστεῖται ἐν αὐτῇ καὶ προτιμᾷ τὰς σκοτεινοτέρας γωνίας, ὥσει τὸ πολὺ φῶς ἠνόηλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ ἐνεποιεῖ αὐτῷ φόβον. Δὲν ἀγαπᾷ τὴν κοινωνίαν καὶ μόνον τὴν ἀπομόνωσιν θέλει· συνείθισεν εἰς τὸν ἐπιφορτισμένον νὰ ὑπηρετῆ καὶ νὰ ἐπιτηρῆ αὐτὸν ὑπάλληλον· ἀλλ' ἂν τις ἄλλος εἰσέλθῃ εἰς τὴν φυλακὴν του, πάραυτα ἀνησυχεῖ, ταρασσεται, παρατηρεῖ περίξ αὐτοῦ μετὰ τινος φρίκης, ὥσει ζητῶν μέρος τι ἵνα κρυφθῇ.

Ἴδου, κύριε, ὅτι δύναιται νὰ σᾶς εἴπω περὶ τοῦ δυστυχούς περὶ τοῦ ὅποιου ἐνδιαφέρεσθε.

— Λοιπὸν, κύριε εὐαγγελεῦ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τὰ

λεγόμενά σας, ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ Λυκογιάννης ἐντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων μινῶν θὰ ἀποθάνῃ, ἂν μείνῃ ἐν τῇ φυλακῇ.

— Ἀλλὰ δὲν θέλομεν τοῦτο.

— Τὸ ἤξεύρω.

— Ἐκτὸς τοῦ νὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτὸν εἰς τὸ δάσος τοῦ Μαρτίλ, τὸ ὅποιον εἶνε ἀδύνατον· τί ἄλλο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν;

— Τοῦτο πρόκειται νὰ σᾶς εἴπω, διότι ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἤλθα πρὸς ἐπίσκεψίν σας.

— Σᾶς ἀκούω.

— Νὰ κατορθώσωμεν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Λυκογιάννης, νὰ τὸν διδάξω, νὰ τοῦ δώσω ὅσω τὸ δυνατόν πλήρη ἀνατροφὴν, ἰδού ὁ σκοπός, ὅν ἐπιδιώκομεν, δὲν ἔχει οὕτω;

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐπέδοκίμασε διὰ κινήσεώς τινος τῆς κεφαλῆς.

— Βεβαίως ἢ ἐπιχειρήσις εἶνε δυσχερῆς.

— Δυστυχῶς τὴν νομιζῶ ἀδύνατον.

— Μάλιστα, ὑπὸ τοῦς ἐν ἐνεργείᾳ ὄρους, ἀλλὰ μεταβάλετε τοὺς ὄρους τούτους, καὶ ἡ ἐπιτυχία εἶνε ἐξησφαλισμένη· ἔχω μέσον τι δι' ὃ ἐγγυώμαι.

— Εἶπατε, κύριε.

— Πρέπει ἐν πρώτοις ὁ Λυκογιάννης νὰ ἐξέλθῃ τῆς φυλακῆς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐξέφρασεν ἐκπληξιν.

κυβέρνησις διὰ τὴν ὑποίαν ἄλλως τε τὸ ζήτημα καταλήγει καὶ ἐπὶ τὸ οὐσιαστικώτερον εἰς ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἄλλα παραστάσεις ἀνευ Β. Δ. κἄν. Ἐκτὸς ἂν ὁ Γεωργαντόπουλος ἐπειδὴ ἔχει περιουσίαν ὑπηρετεῖ τὸν κ. Μαυροκαρδάτην καὶ ἀπέρχεται εἰς Πετρούπολιν σκουλοδικῶς. Αὐτὸ λέγεται Ἐλλάς.

Πολλὰ ψιθυρίζονται περὶ διαδόχου τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας, τοῦ θερμουργότερου τῶν μέχρι τοῦδε χρηματισάντων διευθυντῶν τῆς ἀστυνομίας. Δύο στρατιωτικοὶ καὶ ἓνας πολιτικὸς φέρονται ὄχι ὡς μνηστῆρες, ἀλλ' ὡς ὑποψήφιοι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τῆς μὴ κενωθείσης ταύτης θέσεως. Ἄς σᾶς τοὺς εἰπώμεν νὰ μὴ σᾶς ἐρεθίζωμεν δωρεάν ὁ πολιτικὸς εἶνε ὁ κ. Δούκας, στρατιωτικοὶ δὲ ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ καὶ πρῶτον βουλευτῆς κ. Ἀριστείδης Ρούκης καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Νικόλαος Ἀξελός. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶνε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς γνώμης νὰ τεθῆ στρατιωτικὸς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστυνομίας. Καὶ ὁ μὲν κ. Ρούκης εἶνε ζήτημα ἂν θὰ χωρισθῆ τοῦ προσφιλῆς αὐτοῦ τάγματός· μεταξύ αὐτοῦ καὶ ἐκείνου ἀνεπτύχθησαν σχέσεις πατέρα καὶ παιδιοῦ· ἀλλ' ὁ κ. Ἀξελός εἶνε ὅλος πῦρ καὶ πυγμὴ κατὰ τῶν κατακλυσάντων τὴν πόλιν λωποδυτῶν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ τοὺς ξεπαστρέψῃ ὅλους. Ἡμεῖς ἀκόμη δὲν ἀποφαινόμεθα, ἐνώσω δὲν ἀκούσωμεν παρὰ τοῦ ἰδίου φίλου κ. Κορσονάκου, τοῦ ἀναντιρρήτως μετὰ ζήλου ἐργασθέντος εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν δυσχερῶν του καθηκόντων, ὅτι παρητήθη τῆς Διευθύσεως. Ἄλλως τε φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀστυνομία μας δὲν θ' ἀλλάξῃ ὄψιν, ἐὰν μὴ ριζικῶς μεταρρυθμισθῆ. Καὶ πρώτην μεταρρυθμίσιν ἐννοοῦμεν τὸν **τετραπλασιασμόν** ὄλων τῶν ἀστυνομικῶν μισθῶν.

— Ἀκούσατέ μου, κύριε, ἀκούσατέ μου. Δὲν ἔρχομαι νὰ σᾶς εἰπῶ : ἀνοίξατε πάσας τὰς θύρας καὶ ἀφήσατε αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ ὅπου θέλει. Ζητῶ μόνον νὰ μοὶ ἐμπιστευθῆτε τὸν φυλακισμένον σας. Ὑπὸ τὴν εὐθύνην μου δὲ θὰ τοῦ δώσωτε φαινομένην τινα καὶ συνθηματικὴν ἐλευθερίαν. Δὲν θὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, σεῖς δὲ καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ δικαστηρίου θὰ ἠμπορεῖτε νὰ τὸν βλέπετε ὅσάκις θελήσετε. Θὰ τεθῆ ἐντὸς οἰκίας τὴν ὁποίαν χθὲς ἐπεσκέφθη καὶ εἶμαι σήμερον ἔτοιμος νὰ ἐνοικιάσω.

Ἡ οἰκία αὕτη ἱκανῶς εὐρύχωρος ἔχει ὠραῖον καὶ μέγαν κήπον περιεστοιχισμένον μὲ τοίχον καὶ κατάφυτον ἐκ μεγαλοπρεπῶν δένδρων. Ἐν συντομίᾳ ἡ οἰκία εἶνε ὑπ' ὄλας τὰς ἐπόψεις κατάλληλος καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σχεδίου, τὸ ὅποιον θέλω νὰ ἐκτελέσω.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ προσληφθῶσιν ὑπηρεταὶ ἐξ ἑκατέρων τῶν φύλων, παρακαλῶ δὲ σεῖς αὐτοὶ νὰ ὑποδείξητε τοὺς· ἐὰν γίνῃ ἀνάγκη ἱατροῦ, δὲν θ' ἀποκρούσω τὸν τῆς φυλακῆς· ἐπιφυλάσσω εἰς ἐμὲ μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους θὰ δώσω εἰς τὸν Λυκογιάννην.

Δὲν νομίζω ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω κύριε εἰσαγγελεῦ, ὅτι ἡ διεύθυνσις τῶν φυλακῶν δὲν ἔχει νὰ ὑποβληθῆ εἰς οὐδεμίαν δαπάνην· ἐγὼ θὰ πληρώσω τοὺς διδασκάλους, τέλος ἀναλαμβάνω ὅλας τὰς δαπάνας.

Ἐπὶ τῆς ἐνεστάσεως κυβερνήσεως συνεστήθησαν αἱ λεγόμεναι Ναυτικαὶ Σχολαί, δέκα τὸν ἀριθμόν. Ἐξ αὐτῶν δύο μόνον ἢ τρεῖς λειτουργοῦσιν, ἢ ἐν Πειραιεὶ, ἢ ἐν Σύρῳ, ἴσως καὶ ἢ ἐν Ληξουρίῳ· ἀδρανοῦσι δὲ αἱ ἄλλαι, πληρωνομένου ὁμοῦς τοῦ προσωπικοῦ, ἂν καὶ τινες ἄλλοι διαορισμοὶ δὲν κοινοποιοῦνται. Ἡ ἀδράνεια αὕτη δὲν εἶνε βεβαίως πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Αἱ ναυτικαὶ σχολαὶ εἶνε ἀναγκαῖαι· καὶ πρέπει νὰ λειτουργήσουν· ἀλλ' ὄχι λειτουργίαν χάριν λατρείας τοῦ Θεοῦ Ρουσφετιοῦ, διότι νομίζομεν ὅτι καὶ ὅλως ἀμαθέστατοι καὶ ἀξέστοι ναυτικοὶ προχειρίσθησαν εἰς σοφοὺς καθηγητάς, διορισμοὶ δ' ἀπ' ἐναντίας ἐπιστημόνων νέων δὲν κοινοποιοῦνται. Ἐπὶ τέλους ἐν μέτρον πρέπει νὰ ληρθῆ: ἢ νὰ διαλυθῶσιν ἢ νὰ ἐργάζωνται. Τοῦτο ἀπαιτεῖ ἢ τὴν ἢ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ φίλος «Λίων» παρακαλεῖται νὰ προσέχῃ τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴν του, διότι μὴ ἔχων τῶρα τὴν θέσιν του ἢν εἶχεν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ, ἀμέσως ὁ ἀθεόφοβος ἔγινεν ἀντιπατριάρχικος καὶ φιλότουρκος. Προσοχὴ ἀπ' αὐτὰ τὰ βυζαντινὰ ζῶφρια!

Ποῦ νὰ ἐφανταζόμεθα ὅτι τὰ εἰσιτήρια τῶν ἵπποσιδηροδρόμων θὰ ἦσαν γαλλικὰ γραμμένα; Σπανιώτατα προτιμῶμεν τὰς ἀμάξας ἀπὸ τὰ πόδια μας καὶ διὰ τοῦτο μόνον τελευταίως εἶδομεν καὶ τὸ φοβερόν αὐτὸ παρατράγωδον. Ἐταιρία ζένη ἐργαζομένη ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ὑποκειμένη τοῖς ἑλληνικοῖς νόμοις, νὰ ἔχῃ τὰ εἰσιτήριά της εἰς ζένην γλώσσαν; Κάνεις ἄρᾳ γε τῶν δημοτικῶν Συμβούλων δὲν τὸ εἶδε

Ἡ εἰσαγγελεὺς εἶχεν ἀκούσει ταῦτα μετὰ προδήλου ἐκπλήξεως.

Βεβαίως ὁ κ. οὗτος Λαγγάρδ ἦτο λίαν πλούσιος καὶ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ πᾶσαν ἰδιοτροπίαν· ἀλλ' ὁ ἑκατομυριοῦχος οὗτος, συστηθεὶς ὑπὸ ὑψηλῶν κύκλων, δὲν ἦτο βεβαίως πρόσωπον σὺνθετος. Ὅ,τι θέλει νὰ πράξῃ διὰ τὸν Λυκογιάννην, διὰ τὸ ἄθλιον τοῦτο ἂν, φαίνεται ἀποδεικνύον ὅτι ὑπάρχει μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγρίου δεσμός τις, προσκόλλησις τις. Συνησθάνετο δὲ κάλλιστα ὅτι εὐρίσκετο ἀπέναντι μυστηρίου, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου δὲν ἐθεώρησεν εὐπρεπὲς νὰ ἀπευθύνῃ ἐρώτησιν τινα, ἣτις ἴσως θὰ ἐνέβαλλεν εἰς ἀμηχανίαν τὸν ζένον.

— Δοιπὸν, κύριε, ποῖαν ἀπάντησιν μοὶ δίδετε; ἠρώτησεν ὁ κ. Λαγγάρδ.

— Ἐλαβον τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἤμην διατεθειμένος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

— Τότε;

— Δὲν βλέπω διατί ἡ πρότασις σας ν' ἀπορριφθῆ.

Τὸ βλέμμα τοῦ κ. Λαγγάρδ ἀπήστραψεν ἐκ χαρᾶς.

— Μόνον, ἐξηκολούθησεν ὁ εἰσαγγελεὺς, ὑπάρχουσι διατυπώσεις τινὲς πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀπαιτεῖται ἀπόφασίς τις τοῦ δικαστηρίου.

— Τὸ ἐννοῶ.

— Ὅφειλετε νὰ ἀπευθύνετε τὴν ὑμετέραν αἴτησιν γραπτῶν.

αυτό τὸ πρᾶγμα ; Κάνεις ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας ; Κάνεις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ; Αὐταὶ αἱ αὐθάδειαί μόνον ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐθνικῆς ἀναισθησίας μας δυνατόν νὰ λαμβάνωσι χώραν. Καὶ ἐπειδὴ θεωροῦμεν τοὺς ξένους εὐαισθητοτέρους τῶν ἰδικῶν μας ἀρχῶν, πρὶν ἀπευθυνθῶμεν εἰς αὐτάς, ἀπευθυνόμεθα εἰς τὴν Ἑταιρίαν, προσκαλοῦντες αὐτὴν νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἐξ ἀμελείας βεβαίως καταπάτησιν ταύτην τῆς ἐθνικῆς μας γλώσσης.

Οἱ Ψωροῦπάλληλοι, ὅταν δὲν πρόκειται περὶ φιλιῶν καὶ ὠφελειῶν, ἀποθηριούνται. Ὁκτακόσιαι χιλιάδες φακέλων παρηγγέθησαν εἰς Εὐρώπην, χωρὶς οὐδὲ νὰ ἐρωτηθῶσι τὰ ἐργαστάσια πρὸς πόσον δύνανται νὰ τὰς προμηθεύσουν. Ἀφοῦ ἦσαν ἐν γνώσει ὅτι τὸ ἐδῶ Φακελλοποιεῖον τῶν κυρίων Πάλλη καὶ Κοδζιᾶ ἠδύναντο ἀνωτέραν ποιότητα καὶ κατωτέραν τιμὴν νὰ προμηθεύσῃ. Ταῦτα οἱ ὑφιστάμενοι τοῦ κ. Τρικούπη, ληστεύοντες τὸν τόπον ἐφ' ὅσον δύνανται !

Μία ἀπὸ τὰς πλέον παραπονεμένας δημοτικὰς ὁδοὺς, ὡς νὰ ἦτο νόθος ἢ ἐκθετον τέκνον, εἶναι καὶ ἡ εἰς τὸν παλαιὸν Ἁγίον Κωνσταντῖνον, τὴν Κολοκυθοῦν καὶ τὰ Σεπόλια ἄγουσα ἀνοικιᾶτικὴ ὁδός, ἧτις οὐδέποτε εἶδε ἓνα κάρρο χαλίκια, οὔτε μία φοῦχτα χῶμα, τὸ ὅποιον μπορούσε ὁ Δήμαρχος νὰ τῆς ρίψῃ καὶ διὰ μνημόσυον ἀκόμη, ἀφοῦ τὴν θεωροῦσε γιὰ νεκρὰν, ποτέ τις δὲν εἶδε ἓνα ὀδοτηρητὴν νὰ τῆς κάμῃ καμμίαν ἐπίσκεψιν, ποτέ τις ἓνα ἀγροφύλακα νὰ τῆς φυλάξῃ τὰ δένδρα τῆς δενδροστοιχίας, τῶν ὁποίων ἡ μισὴ ὑπαρξίς κατεστράφη ὑπὸ λαθροῦλοτόμων καὶ ποιὸς ξεῦρει εἰς ποῖα δικάκια ἐγίνε στάκτη ! Καὶ ὅμως ἡ ὁδός αὕτη εἶναι ἡ πλέον συχναζομένη ἐκ τῶν ἀγροτικῶν, εἰς χίλια σπήτια τὸ ὀλιγώτερον ἐκτείνεται ἡ ἀκτίς, καὶ εἶναι τρόπαν τινὰ ἢ λεωφόρος ἢ φέρουσα εἰς συγκοινωνίαν

τὰ ἀθηναῖκά περιβόλια μὲ τὰ ἀθηναῖκά στομάχια ; Δὲν τῆς ἀξίζει ἓνα φανάρι, ἔστω καὶ μὲ πετρέλαιον, ἢ καὶ μὲ λάδι ἀκόμη, ἀφοῦ καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς ἀκόμη ἀνάβουν μίαν κανδήλα ; Τί διάβολο ; Ἡ Κολοκυθοῦ δὲν βγάνει μόνο κολοκύθια, ἀλλὰ καὶ κουκιά, μονοκούκια μάλιστα. Ὅτι λοιπὸν δὲν ἐγίνε ἕως τώρα, ἄς γίνῃ κατὰ τὸ παραχῶδες αὐτὸ διάστημα τῆς δημοτικῆς μεσοβασιλείας. Τὸ καλὸν ἄς γίνεταί καὶ ὅπότεν θέλῃ ἄς γίνεταί !

Ἐχομεν μερικὰς πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης μαρτυρούσας ὅτι τὰ παράσημα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲν ἀμείβουσι τὴν ζέουσαν φιλοπατρίαν, ἀλλ' ἐνίοτε ἀναρτῶνται ἐπὶ μαρμαρίνων ἀνδριάντων. Ὁ κ. Ἰωάννης Ρογκότης ἐν Θεσσαλονίκῃ ἔχει τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν ἀλλὰ τὸν ἀδαμάντινον καὶ ἀληθῆ Σταυρὸν τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὰ κοινὰ καὶ εἰς τὴν ἱεράν τῆς πατρίδος εἰκόνα δὲν τὸν φέρεῖ αὐτὸς, ἀλλ' ἴσως ἄλλοι. Ὁ κ. Ρογκότης ἦτο ἐφορος τῶν Σχολείων παράδοσις δ' ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ὅτι οἱ τῶν Σχολείων ἐφοροὶ μεταξὺ τῶν ἐκλεκτοτέρων τῆς πατρίδος καὶ ὀλιγωτέρων πάντοτε ἐκλεγόμενοι δὲν τίθενται εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν διὰ τὰ μαύρα μάτια των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ προσφέρουσι κάποτε πραγματικὰς ὑπηρεσίας, ὡς νὰ ἀναπληρῶσι τὰ τυχόν παρουσιαζόμενα ἑλλείμματα προερχόμενα ἐξ ἀνωμάλου εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν σχολείων, μὴ χαρίζοντες, ἀλλὰ δανείζοντες. Ὁ κ. Ρογκότης ἐνόσω τὸ ταμεῖον τῶν Σχολείων ἦτο πλήρες, ἐξηκολούθει νὰ ἐφορεύῃ ὁ φιλογενέστατος ἀλλ' εἰς τὴν πρώτην ἐμφάνισιν μικροῦ τινος ἑλλείμματος, ἐτρέπη εἰς φυγὴν, ὡς νὰ ἦτο τὸ ἑλλείμμα χολέρα ἢ πανώλης. Καὶ εἶχε τὸ θάρρος ὁ ἐξοχὸς ἀνὴρ νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ ἐφορον, γιὰτὶ αὐτὸς δὲν γίνηκε ἐφορος

— Ἐσκέφθην τοῦτο, κύριε, ἀπάντησεν ὁ κ. Λαγγάρδ, ἐξάγων χαρτίον ἐκ τοῦ κόλπου του ἰδοὺ ἢ αἰτήσις μου.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔλαβε τὸ χαρτίον, ἠνέφξεν αὐτὸ, τὸ διήλθε ταχέως καὶ ἀνέγνω τὴν ὑπογραφὴν : Ἀντωνῖνος Λαγγάρδ, πρῶτον λοχαγὸς τῶν ἐλευθεροσκοπευτῶν.

— Κέλυστα, εἶπε, σήμερον μάλιστα θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως.

— Διὰ πᾶν ὅ,τι θὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ ἐμὲ, εἶμαι καθ' ὀλοκληρίαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῶν κυρίων δικαστῶν.

— Εὐνόητον τοῦτο.

— Δὲν θέλω νὰ καταχρασθῶ περιπλέον τῶν στιγμῶν σας· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποσυρθῶ, ἔχω νὰ σας ζητήσω χάριν τινὰ.

— Ποίαν ;

— Παρακαλῶ νὰ μοὶ δώσητε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῶ σήμερον τὸν φυλακισμένον.

— Μόνος ;

— Μάλιστα, κύριε, μόνος.

Ὁ εἰσαγγελεὺς λαβὼν φύλλον χάρτου ἔγραψε γραμμὰς τινὰς καὶ ἐνεχείρισεν αὐτὸ τῷ κ. Λαγγάρδ.

— Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ, εἶπεν ἀνεγερθεὶς.

Ἀμφότεροι ἀπεχαιρέτισθησαν ἀδροφρόνως, ὁ δὲ κ. Λαγγάρδ ἐξῆλθε τοῦ γραφείου.

ΙΑ'

Η ΦΥΛΑΚΗ ΑΡΙΘ. 2.

Ἐπανελθὼν οἶκαδε ὁ κ. Λαγγάρδ εἶπεν εἰς τὸν Λαυδρῦ.

— Ὅπως ἤλπίζον, τὸ διάβημά μου ἐπέτυχεν δυνάμεθα νὰ ἐνοικιάσωμεν τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς σήμερον. Θὰ ἴδῃς τὸν συμβολαιογράφον, θὰ τὸν παρακαλέσης νὰ παρασκευάσῃ τὸ συμβόλαιον διὰ τρία ἔτη· ἀπόψε θὰ διέλθω τοῦ γραφείου ἵνα τὸ ὑπογράψω.

Ἀφοῦ ἴδῃς τὸν συμβολαιογράφον, θὰ ὑπάγῃς νὰ εὔρης τὸν ἐπιπλοτέχνην καὶ θὰ τοῦ εἴπῃς νὰ ἐπιδοθῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἔργον· πρέπει νὰ ἐργασθῶσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ τελειώσῃ πάντα μόνος, ἄς λάβῃ βοηθοὺς τοὺς συναδέλφους του. Πρέπει ἡ οἰκία νὰ συσκευασθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ὅλοι οἱ τάπητες νὰ τεθῶσι.

Θὰ τοῦ ἐγχειρίσης τὴν σημείωσιν ταύτην, τὴν ὁποίαν χθὲς ἠτοίμασα καὶ ὅπου ὑπάρχει ὁ κατάλογος τῶν ἐπιπλῶν ποῦ θὰ ἀγορασθῶν· ὀφείλει δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀκριβῶς τὰς σημειώσεις μου, διὰ νὰ συσκευασθῇ καὶ ἐτοιμασθῇ ἕκαστον δωμάτιον· ἄς καταβάλλῃ δὲ πρὸ πάντων ἰδιάζουσαν φροντίδα διὰ τὴν συσκευὴν καὶ τὸν καθωραϊσμὸν τοῦ δρόφου τῶν δύο κυριῶν.

Τοῦ γεύματος παρασκευασθέντος, ὁ κ. Λαγγάρδ ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν.

διά να ἀδειάζη τὴν σακκούλάν του. Τὸν ἀντικατέστησε δὲ εὐγενέστατα ὁ ἀπαίσθητος Καδζῆ Σταύρος Χατζῆ Λαζάρου, μέλος τοῦ ἐλληνικωτάτου καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἰσθημα εὐγενούς οἴκου τῆς Θεσσαλονίκης, προθύμως προμηθεύσας χάριν τῶν σχολείων τριπλάσιον ποσὸν τοῦ παρουσιασθέντος ἐλλείμματος, τὸ ὅποιον ἤρνετο νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ κ. Ρογκότης.

Ὁ κ. Καδζῆ Σταύρος Χατζῆ Λαζάρου δὲν ἀπεδείχθη μόνον ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐλευθερίῳ ἀντίπῳ τοῦ κ. Ρογκότη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐθνικῷ φρονήματι. Ἐνῷ χάρις εἰς τὸν ἐλληνοσὸν τοῦ κ. Ρογκότη ἐν ιδιόκτητον χωρίον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ—Σένταις—ἐξεβουλγαρίσθη, χάρις εἰς τὸν βουλγαρισμὸν τοῦ κ. Καδζῆ Λαζάρου ἐν ιδιόκτητον χωρίον του—βουλγαροφώνων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Πολυανῆς, τὸ Γιάννεση, παραδοθὲν εἰς τοὺς Οὐνίτας, ἀπεσπάσθη τοῦ Οὐνιτισμοῦ διὰ τῆς θρησκείας ἀποφάσεως δι' ἣς ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς Οὐνίτης ἐννοεῖ νὰ μείνῃ στὸ χωρίον του καὶ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν αὐτῷ ὀρθοδόξου ἱερέως ;

Ἄλλὰ καὶ ἄλλοι Μακεδῶν, οὐδὲ τὸ δέκατον τοῦ πλοῦτου τοῦ κυρίου Ρογκότη ἔχων, ὡς ὁ ὑπερήφανος χαρακτήρ Τάσκος Παπαγεωργίου, προκειμένου περὶ σωτηρίας ἐλληνικοῦ χωρίου ἀπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἐπιδημίας ἀντιπαρέταξε τὴν φιλοπάτριδα σχετικὴν πτώχην του εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ κ. Ρογκότη, ὅστις διὰ νὰ μὴ συνεισφέρῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος πολλάκις μέχρι ἀρνήσεως καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ του καὶ τῆς Ὀρθοδοξίας χωρεῖ ὁ Ἰππότης !

Λόγιος Λωποδύτης. Ὁ «ΐατρικὸς Ταχυδρόμος» τῶν Παρισίων ἀναφέρει σκανδαλωδέστατον γεγονός, περὶ ἐνός Ἑλλήνου δυστυχούς τοῦ κ. Κανέλλη, ὅστις κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καθυπέβαλλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐ-

πιστημῶν διαφόρους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐλεγεῖν ὅτι ἐκαμνεῖν ἐν τῷ χημείῳ τῆς συγκριτικῆς Ἀνατομίας. Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ ἦσαν σπουδαιόταται, ἐπρόδιδον ἂν ὄχι σοφόν, τούλάχιστον ἐπιστήμονα ζητοῦντα νὰ φθάσῃ εἰς νέας ἀληθείας. Ὁ κ. Κανέλλης ἐλίγου δεῖν περνοῦσε δι' ἐξοχότης τὰ συμπεράσματά του ἐδημοσιεύοντο ἐν τοῖς πρακτικοῖς. Ὅτε... ὅτε, ὁ κ. Κανέλλης ἀνεκαλύθη ἀναιδέστατος λωποδύτης, ἀντιγράφων χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ οὐδὲ κεραίαν, ξένας ἀνακοινώσεις γενομένας πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς τὴν βωλορικὴν Ἐπιστήμην.

Τὸ τοιοῦτον ἐτάραξε τοὺς Ἑλληναςπαιδαγωγούς τῆς Ἰατρικῆς ἐν Παρισίοις μὴ τολμώντας, καθὰ μᾶς γράφουσιν ἐκεῖθεν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰ νοσοκομεία. Οὐδόλως συμμεριζόμεθα τὴν ὑπερευκισθησίν αὐτῶν, διότι ἡ λωποδυσία εἶνε διεθνής.

Ὁ κ. Ἐβανς καὶ ἡ κ. Ἐβανς, ὧν τὴν ἀναχώρησιν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνα χαριέντως ἀνήγγειλεν ἡ «Ἦρα» εἶνε ἐκ τῶν μισελληνικωτέρων καὶ θρησκομανεστέρων ὄντων. Μακεδόνες γρηγορεῖτε !

Λοιπὸν, κύριε **Ταῦ Ρῶ** τοῦ Πειραιῶς ἡμεῖς θὰ φιλοξενούμεν τὰ γραφόμενά σας, ἀρκεῖ οὐ νὰ μᾶς ξεσκονίζῃς ὅλα τὰ ἐν Πειραιεὶ συμβαίνοντα, τακτικά καὶ πρόσφατα, καθὼς τὰ ὠραῖα ψάρι σας εἰς τὴν Κουλουριώτικη ταβέρνα.

Ἀμέσως δὲ μετὰ τὸ φαγητὸν ἐξῆλθε καὶ μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν.

Αἱ μεγάλαι σιδεραὶ θύραι ἠνεώχθησαν πρὸ αὐτοῦ ἡ μᾶλλον πρὸ τῆς ἀδειας, ἦν παρούσιασε. Τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν ἀπουσιάζοντος, εἰσῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον. Ὁ γραφεὺς λχθὼν τὴν ἀδειαν καὶ ὑποκλινόμενος μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐπισκέπτου προσεκάλεσεν ἕνα φύλακα.

— Θὰ ὀδηγήσητε τὸν κύριον εἰς τὴν φυλακὴν, ἀριθ. 2 τῷ εἶπε.

Ὁ κ. Αγγγάρδ ἠκολούθησε τὸν φρουρόν.

Διήλθον πρῶτην αὐλὴν, ἔπειτα δευτέραν ἀφοῦ ἔδιεβησαν θόλον τινὰ διὰ στενῆς κλιμακῆς, ἀσθενῶς φωτιζομένης, ἀνῆλθον εἰς τὴν πρῶτην ὄροφὴν τοῦ καταστήματος.

Ὁ φρουρὸς ἔστη.

— Κύριε, ἠρώτησεν, ἐπιθυμεῖτε νὰ ἴδῃτε τὸν ἄγγριον, χωρὶς νὰ προειδοποιηθῇ περὶ τῆς παρουσίας σας ;

— Εἶνε δυνατόν τοῦτο ;

— Μάλιστα, κύριε.

Ὁ φρουρὸς ἐπλησίασε τῇ θύρᾳ, ὤθησεν ἐλαφρῶς διὰ τῆς ἐντομῆς αὐτῆς ἐργαλεῖον τετραγώνον ἔχον μέγεθος ἐνὸς δεκάτου τοῦ μέτρου, δι' οὗ ἠνεώχθη ὀπή, μεγάλη μόλις κατὰ τὸ τέταρτον τοῦ ἐργαλείου.

— Παρκατήρησατε, κύριε, εἶπεν ὁ φρουρὸς χαμηλοφώνως,

θὰ τὸν ἴδῃτε ἐν τῇ φυσικῇ του θέσει, ὅπως καὶ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας· μόλις μεταβάλλει στάσιν δις ἢ τρίς τὴν ἡμέραν.

Ὁ κ. Αγγγάρδ παρετήρησε διὰ τῆς ὀπῆς.

Ὁ ἄγγριος ἦτο εἰς μίαν γωνίαν τῆς φυλακῆς, ἀνακαθήμενος, τὸ σῶμα ἔχων κεκλιμένον, κρατῶν διὰ τῶν χειρῶν τὴν ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτοῦ ἐστριγμένην κέφαλήν του.

Ὁ κ. Αγγγάρδ ἠνωρθώθη ἀναστενάξας, ὁ δὲ φρουρὸς ἤνοιξε τὴν θύραν. Ὁ φυλακισμένος καμμίαν δὲν ἔκαμε κινήσιν.

— Νομίζεις ὅτι εἶμαι μόνος, εἶπεν ὁ δεσμοφύλαξ, ἄλλως θὰ ἦτο ἡδὴ ὀρθός.

Πλησιάζας τὸν Λυκογιάννην ἔθεσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὤμου του.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἄγγριου ἠνωρθώθη βραδέως καὶ διηύθυνε περὶ τὴν φυλακὴν ταχὺ βλέμμα, τὸ ὅποιον συνήτησε τὸν ἐπισκέπτῃν. Πάραυτα οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἥστραψαν, ἠγέρθη δεικνύων σημεῖα μεγάλης ἀνησυχίας.

Ὁ κ. Αγγγάρδ ἐφαίνετο ὅτι κατεῖχετο ὑπὲρ ἐκτάκτου συγκινήσεως.

— Ἴσως δὲν με ἀναγνωρίσῃ, διελογίσθη.

Βραδέως προὐχώρησε πρὸς τὸν Λυκογιάννην, ὅστις προσήλθε εἰς αὐτὸν τοῦς σπινθηροβολοῦντας ὀφθαλμοῦς του.

Ἀφῆνης τὸ πρόσωπον τοῦ φυλακισμένου μετέβαλεν ἐκφρασίν καὶ προὐχώρησε δύο βήματα κρᾶζων.

— Ἰωάννα, Ἰωάννα !

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Τὸ ἐγκλημα συνθέστατον ἐξ ἐκείνων ἐξ ὧν βριθουσι τὰ πινάκια τῶν κακούργοδικείων μας, καὶ μάλιστα ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἀπὸ τινος, ἐκτὸς τῆς εὐλογίας, ἔχει ἐνσκήψει καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς ἀναιρέσεως.

Ὁ Ἀργύριος Ἀργυρίου κατηγορεῖται ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως κατὰ τοῦ Σωτηρίου Χατζίνα. Ἦτο βράδῳ τῶν περασμένων Ἀπόκρεω ἡ παρέα τοῦ παθόντος διεσκέδαζε μὲ ἕνα ν τ α ο ὕ λ ι' ἄλλη παρέα ἐξεληούσα ἐκ παρακειμένου οἰνοπωλείου προσκαλεῖ τοὺς ἔχοντας τὸ νταούλι νὰ εἰσέλθωσι καὶ συνδιασκεδάσωσιν· ὁ Χαντζίνης ἀρνεῖται νὰ παραμείνῃ, ἔρχεται εἰς λόγους μετὰ τινος ἐκ τῆς δευτέρας παρέας, ὅτε παρεμβαίνει ὁ εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀνωτέρω ομάδων ἀνίκων κατηγορούμενος, συμπλέκεται μετὰ τοῦ Χαντζίνα καὶ πίπτουσιν ὁμοῦ χαμαί· ἀλλ' ὁ δεύτερος ἀνεγείρεται πληγωμένος διὰ μαχαίρας εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ὠρακος· ἡ πληγὴ διατρυπᾷ καὶ τὸν πνεύμονα καὶ ὁ παθὼν μένει κατὰκοιτος ἕνα περίπου μῆνα.

Τέσσαρες ἦσαν μετὰ τοῦ παθόντος οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας· ἀλλὰ καὶ οἱ τέσσαρες μετ' ἀνορεξίας καὶ διαστροφῶν τινῶν, ὡς παρατηρεῖ καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, φαίνονται καταθέτοντες. Τοῦτο πιθανὸν νὰ προήργετο ἐκ συμβιβασμοῦ τινος ἐπελθόντος μετὰ τὸν κατηγορουμένου καὶ παθόντος, ἐξ οὗ προήλθεν ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐλαφρύνῃ ὁ δεύτερος τὴν θέσιν τοῦ πρώτου, ἐὰν δὲν ἦτο ἀπλῆ ἐξασθένεισι τῆς μνήμης, προσελθούσα ἐκ τοῦ ὀκταμήνου διαρρέυσαντος διαστήματος ἀπὸ τῆς πράξεως μέχρι τῆς δίκης.

Ἡ κατηγορία ὑπεστήριξε τραῦμα, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὁ ὑπε-

ρασπιστὴς κ. Χοῦδᾶς, ἀλλ' ἐν καταστάσει μέθης ἀποκλειούσης τὸν καταλογισμὸν.

Οἱ ἑνορκοὶ τὸν ἐκήρυξαν ἑνοχον τραύματος εἰς κατάστασιν μετρίας μέθης καὶ οἱ σύνοδροι τὸν κατεδίκασαν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἐκτάμηνον ὑποδικίαν του εἰς δέκα ἡμερῶν φυλάκισιν. Ἦτο τυχερὸς ὁ ἄνθρωπος.

— Οἱ δικαιοκτῆτες προχθὲς ἐπὶ φόνῳ ἐν τῷ ἐνταῦθα κακούργοδικεῖῳ Σταύρος Ἡλίας καὶ Σπύρος Ἡλίας, πατὴρ καὶ υἱός, ἐκπύρηνσαν ἑνοχοί, ἀλλ' εἰς βαθμὸν ἀναιρέσεως· καὶ εἰς μὲν τὸν υἱὸν ἐπεβλήθη ποινὴ εἰκοσαετῶν δεσμῶν, δεκαπενταετῶν δὲ εἰς τὸν πατέρα.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΤΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Πειραιεὺς, 9 Μαΐου

Τὸ ἀξιόλογον φύλλον σας ἀντὶ νὰ λαμβάνῃ τόσον συχνὰ τὸν κόπον καὶ ταξιδεὺν μέχρι Πατρῶν, Πύργου, Καλαμῶν, Κυπαρισσίας κλπ. θὰ ἐπραττε τάχα ἀμάρτημα ἂν εἶχε νὰ κάμῃ καὶ ὀλίγον μὲ τὸν δόλοιο τούτον τόπον ἂν ἐφαγεν ἢ προκατὰληψις τῶν ψυροκόντιδων Ἀθηναίων δανδηδῶν περὶ τῆς σαρδελλοσύνης του ;

Εἶναι ἐντιμώτεροι αὐτοὶ οἱ ἄεργοι κρηφῆνες, οἱ γεωμέτραι τῆς ὁδοῦ Πατησίων, καὶ πυροβοληταὶ τοῦ σκαστικοῦ τάγματος τῶν κανονιέρηδων, ὧν τὰ βλήματα ἐπαλάβωσαν τοὺς ξενοδόχους καὶ βράπτας Ἀθηναίους, ἀπὸ ἕνα ἐδῶ ἀπλοῦστατον ἐργάτην ἀποζῶντα ἐκ τοῦ ἰδρώτος του ; Ἦ θεωροῦνται κοινωφελέστεροι τῶν ἐνταῦθα ἐντίμων ἐργοστασιαρχῶν τῶν ὠφελούντων διὰ τῶν πρακτικῶν ἐπιχειρήσεών των καὶ αὐτοὺς καὶ τόσον ντυονιά, καὶ τιμώντων καὶ τὸ Ἔθνος, οἱ ἐαυροπαίκαται, τὰ φερόικα κοράκια ὅπου καὶ ψοφῆμι, οἱ λαοπνικταὶ χρυσοκάνθαροι ; Καὶ ἐκφράζω ὑμῖν ἐπὶ τούτοις τὴν λύπην μου, κύριε Διευθυντά, ὅχι διότι οὕτω κρίνουσι οἱ ἀποκουρ-

— Ἄ ! με ἀνεγνώρισεν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ κ. Αγγγάρδ. Καὶ ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιρρόνησιν τοῦ Λυκογιάννη λεγων.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη !

Ὁ Λυκογιάννης ἐφρικίασε, τὸ δὲ ζωηρὸν βλέμμα του διηυθύνθη εἰς τὴν θύραν, ὡσεὶ ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ἐκείνην, ἣς τὸ ὄνομα ἀπηγγέλη. Ἄλλ' εὐθὺς, ὡσεὶ εἶχεν ἐννοήσει ὅτι ἡ ἐλπίς του ἦτο ματαία, ἐξήγαγε στεναγμὸν καὶ ἄφησε νὰ πέσῃ ἡ κεφαλὴ του ἐπὶ τοῦ στῆθους του.

Τότε τὸν δεσμῶτην εὐρισκόμενον ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου πρὸ τοῦ φωτός, ὁ κ. Αγγγάρδ ἤρρισε νὰ ἐξετάζῃ μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς. Ἦτον εὐκόλον νὰ ἐνοήσῃ τις ὅτι ὁ δυστυχὴς ἄγγριος ἦτο ὄλως τεταραγμένος. Ἐν τῷ βλέμματί του ὑπῆρχεν οἶνοει ἐπαγωγόν τι καὶ ἐφαίνετο ἑτοιμος νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν θαυμασμόν του.

— Ἀρήσατέ μας, σᾶς παρακαλῶ, εἶπεν εἰς τὸν δεσμοφύλακα.

Οὕτος ἐξῆλθε τοῦ κελλίου.

Ὁ Λυκογιάννης ἔμενε ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ἀκίνητος, ὡς γαλιθαισθεῖς. Ἐν τούτοις ἐλαφρὰ τις φρικίασις τοῦ σώματος του καὶ αἱ ὑπερέσεις τοῦ στήθους του προέδιδον τὴν ἐσωτερικὴν παραχίν του.

Φυσικῶς ὁ Λυκογιάννης δὲν ἦτο πλέον ὁ αὐτός. Δὲν εἶχε πλέον τὴν τραχεῖαν καὶ τρομερὰν ὄψιν τοῦ ἄγγριου τοῦ δάσους τοῦ Μαρέιλ, ὅσαις ἦτό ποτε ὁ τρώμος ὅλης τῆς ἐπαρ-

χίας. Οὐδὲν πλέον τώρα διέκρινεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Εἶχον κίρει τὴν κόμην καὶ τὸν πώγωνά του, εἰς τρόπον ὥστε ἠδύνατό τις ἡδὴ νὰ παρατηρήσῃ τὴν ὠραίαν καὶ ἀνδρικήν μορφήν τοῦ προσώπου του. Τὸ κεκαρμένον μέρος, ὅπερ εἶχεν ἀμαυρὰν καὶ κινανόχρουν λευκότητα εὐρίσκατο εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ λοιπὸν, ὅπερ ἦτο χαλκόχρουν, ἀλλ' οὐδὲν ἀφῆρει ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς φυσιογνωμίας. Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ κατεφαίνοντο, ἡ ρίς μᾶλλον μακρὰ ἢ βραχεῖα, ἦτο ὠραία, τὸ στόμα ἦτο ὀλίγω μέγα ἴσως, ἀλλὰ δὲν ἐφαίνετο τοιοῦτον, μόνον ἐβλεπέ τις τὰ ροδόχροα χεῖλη του, ὧν ἡ πτυχὴ ἐδείκνυε τὴν ἀγαθότητα, ἐκδηλουμένην ὡσαύτως καὶ ἐκ τῆς ἐκφράσεως τοῦ βλέμματος, οὗ τινος ἡ λάμψις ἦν παραδόξως ἡμερῶς.

Ἐφαίνετο ὅτι κατέστη ἰσχνός· ἀλλὰ δὲν παρετηρεῖτο παρ' αὐτῷ οὐδὲν ἴσχνος καταπτώσεως, τῆς ζωιρότητός του δυναμένης ἐπὶ μακρόν ν' ἀντιστῇ εἰς οἰανδήποτε προσβολήν. Εἶχον ἐκδύσει αὐτὸν ἀπὸ τὰ δέρματα τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ τὰ ράκη, τὰ ὅποιον συνεπλήρουν τὴν σκηνογραφικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ὀρεσιβίου ἀνθρώπου, καὶ ἐνέδυσαν ὑποκάμισον ἐκ χονδρῶ ὑφάσματος, φόρεμα χονδρὸν ἐρεοῦν, περισκελίδα, ἐσωκάρδιον καὶ ἐπιχιτώνιον.

— Λυκογιάννη ! εἶπεν ὁ κ. Αγγγάρδ διὰ φωνῆς τρεμούσης.

(Ἀκολουθεῖ)

κουτωθέντες πρωτευουσιάνοι, οί ἐγκολπωθέντες μεθ' ὅλας τὰς ἐξω λέρας καὶ τὸν βοκκακισμόν εἰς ἐνδειξίν τῆς τελειοποιήσεως τοῦ πολιτισμοῦ των ἐσχάτως, ἀλλὰ διότι τὸ καθὼς πρέπει μεταξὺ τῆς δημοσιογραφίας μας «Μὴ Χάνεσαι» ἀρκεῖται ν' ἀναφέρῃ ἐν παρόδῳ ἐνίοτε τὸ ὄνομα «Πειραιεὺς» καὶ μάλιστα ὡσάκις πρόκειται νὰ μᾶς ξεφορτωθῇ—διὰ νὰ μᾶς φορτωθῇ—κάμμία Τρανῆ οἰκογένεια ἢ τις ζεπεσμένοι ἐν τῇ ἐπιστημότητί του μουσαφίρης. . . Ἐνῶ ἡδύνατο κάλλιστα τὸ κάλλιστον τοῦτο φύλλον νὰ ἐπισύρῃ τὰς ἐγκαρδίους εὐλογίας μας—ὄχι καὶ εὐφλογίαν μας—ἐπισκεπτόμενον τὴν νεαράν, ἀλλὰ θάλλουσαν σχετικῶς βιομηχανίαν μας ὅπου τόση κίνησις προσιωνίζουσα μέλλον καὶ μέλλον λαμπρὸν ὑπὸ Κυβέρνησις, ἀλλὰ συγγνώμην διότι ἐπῆγα πολὺ ὑψηλὰ καὶ ὀμιλῶ περὶ ἀκατορθώτων. . . . Καυμένη Ἑλλάς!

Νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἐργατιδῶν αἱ ὁποῖαι μ' ὅλα τὰ 2 φρ. ἡμερομίσθιον ἀπειλοῦσιν ἀπεργίαν κυριολεκτικὴν καὶ ὄχι ἀλλὰ Μηγαλοῦς τῆς Παρισιάνας. Συσκεψίς δὲ γίνεται παρ' ὅλων τῶν ἐργοστασιαρχῶν ὅπως φέρωσι μερικὰ φορτία Ἑβραίας καὶ Ἰταλίδας ὅπερ καιρίως ζημιώνει τὴν πτωχὴν τάξιν καὶ αὐξάνει τὰ χαμαιτυπεία.

Νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ τελώνιον Τελωνεῖον μας. . . !!! Τὸν νεώτερον καὶ τελειώτερον τούτον Ὀλυμπον τῆς κλεφτουριάς.

Ἐπίσης τὸ περίφημον Νοσοκομεῖόν μας, ὅπερ χωρὶς νὰ φέρῃ τὸ καταντήσαν ἀπελπιστικὸν ὄνομα «Ἑλπίς» τοῦ ἰδικοῦ σας, κάμει τὴν δουλειά του ἥσυχα ἥσυχα ὡς μετριοφρονοῦσα οἰκοκυρά. Σώζει πραγματικῶς ἀρρώστους, δὲν σκοτώνει, δὲν φαρμακώνει! Καὶ τοῦτο ζήροστε εἶναι κατὰ τι διὰ τοὺς Ὀττεντότους Ἑλληνας μας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὀνομασιῶν παρατηρεῖ τις ὅτι ὄχι μόνον ὅλα τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι κατήντησαν ἀνοίστροφα, ἀλλ' ὡς καὶ αὐτὰ αἱ ὀνομασίαι. Δηλαδὴ συμβαίνει καὶ ἐδῶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λέγουσιν οἱ δασκάλοι «τὸ κατ' εὐφημισμὸν». Πρὸ ἡμερῶν εἰς φίλος μου κατέρχεται ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ βαρκαρισθῇ διὰ Χαλκίδα. Τὸν ἐρωτῶ πῶς ἔχει τὰ ρούχα του, καὶ μοὶ ἀποκρίνεται ἀφελῶς καὶ ἀσφαλῶς.

— Στὴν «Ἀσφάλεια» — ὄνομα (ἄλλ' ὄχι καὶ πράγμα) λέμβου.

Ὅταν ἐπλησιάζεν ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως προσερχόμεθα εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν βαρκαρὴν τὸν ζηλώσαντα ὡς φαίνεται τίτλον Τραπεζίτου, καὶ ἐρωτῶμεν περὶ τῶν ρούχων ἅτινα μᾶς παραδίδει ἄρτια τὸν ἀριθμὸν, ἐπειδὴ ὁ τραπεζίτης προσεξόφλησε τὴν βον ἀριθμὸν κατέχουσαν καπελλιέραν καὶ οὕτως ἀνεχώρησεν ἀπαρηγόρητος ὁ φίλος μου, καθόσον ὡς μοὶ ἐδιηγείτο ἦτο καὶ τὸ γαμπροπαϊτικό του τὸ ἀπολεσθὲν καπέλλο, καὶ μετὰ ὀκταετῆ συμβίωσιν ἤδη μάλιστα ὅτε ἐπανῆλθεν ἡ ἀναγέννησις του ἐν τῇ μόδῃ, δὲν τοῦ ἐφαίνετο γούρι νὰ τὸ χᾶσῃ! Καὶ τὸν ἤκουσα μουρμουρίζοντα ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τῆς γαληνιαίας θαλάσσης

ἀντίο μαστέλο . . . .

πτωχὸ μου καπέλλο!

Ὅ δὲ βαρκαρὴς εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς φούρκας του δικαιολογούμενος:

— Τί νὰ σοῦ κάμω γῶ, ἀδερφέ, σάμπως ἤμουν μὲς τὸ καπέλλο σου γιὰ νὰ γνωρίζω τί ἔχεις μέσα καὶ τὸ προσέχω!

Τὰς Ρῶ.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ 10 Μαΐου

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀγνωστος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἐπί

τῆς ὁδοῦ ἁγίου Μάρκου ξυλεμπορικὸν κατάστημα τοῦ Γ. Ἰτάκη διέρρηξε τὸ κλεῖθρον τοῦ ἐκεῖ χρηματοκιβωτίου καὶ ἀφῆρσεν ἐξ αὐτοῦ δρχ. 2 1[2 εἰς χαλκόν. Ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ 1ου τμήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀγνωστος εἰσελθὼν δι' ἀντικλειδος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους οἰκίαν τοῦ δικηγόρου Εὐσταθ. Κοῦδα, ἀφῆρσε διάφορα ἀσπρόρουχα.

Χθὲς περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς οἰνοπωλείῳ τοῦ Ἀνδρέα Ματζάκου, ὁ δεκανεὺς τοῦ πεζικοῦ Μ. Μπούσουλας, ἐπετέθη κατὰ τοῦ Ἀριστείδου Τριανταφύλλου καὶ ἐπήνεγκεν αὐτῷ τρία τραύματα διὰ τοῦ ξίφους του.

Ἐν Μπραχαμῷ χθὲς ὥρα 4 μ. μ. οἱ Κωνστ. Σκλιᾶς καὶ Ἄντ. Τριανταφύλλου ἐν καταστάσει μηθης ὄντες συνεπλάκησαν ἀλλήλοις, τοῦ Σκλιᾶ τραυματίσαντος τὸν Τριανταφύλλου δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὴν κοιλίαν ἐλαφρῶς.

Προσεβλήθη χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν Διονυσίου, ὁ Ἄθαν. Κονδύλης ἐτῶν 3 ἀνεμβολιάστος. Ἐν Πειραιεὶ δὲ οὐδεὶς ἀπεβίωσεν ἐν Κανθάρῳ ὁ Βασίλ. Νομικός, καὶ ἐλευθεροκοινωνήσαν ἐξ αὐτοῦ, οἱ Γ. Καρακῆ, Εὐαγγελία Κοτσοβοῦ, Δ. Καλαφάτης, Β. Ταράσης, Μαρῖω Ταράση καὶ Σταμ. Δινάρδος.

11 Μαΐου

Χθὲς περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ., ὁ Ἰωάννης Γεωργάκης παντοπώλης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τάτση ἀπουσίαζεν ἐκ τοῦ καταστήματός του, ὁ Νικόλαος Βελίμης, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἄρτος, εἰσελθὼν εἰς αὐτὸ ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ συρταρίου τῆς τραπεζῆς δρ. 435 εἰς χαρτονομίσματα. Ὁ αὐτουργὸς συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ γ' τμήματος, ἐπιληφθέντος ἀνακρίσεων.

Οὐδεὶς προσεβλήθη χθὲς ἐνταῦθα ἐξ εὐλογίας, ἀπεβίωσεν δὲ ὁ προχθὲς προσβλήθεις Ἄθαν. Δ. Κονδύλης.

Ἐπίσης οὐδεὶς προσεβλήθη καὶ ἐν Πειραιεὶ, ἐλευθεροκοινωνήσαν δὲ ἐκ Κανθάρου οἱ Γ. Μαντακάκης, Ἐμμ. Βασιλείου, Γ. Χ. Καραλάμπος καὶ Μανώλης Μουλᾶς, ἰαθέντες ἐντελῶς.

Ἐνεβολιάσθησαν δὲ ἐν Πειραιεὶ χθὲς παρὰ τῶν αὐτόθι ἀστυνομικῶν ἱετρῶν ἀναγκαστικῶς 92 ἄτομα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

ΡΩΜΗ, 22 Μαΐου. Το ὑπουργεῖον παρητήθη. Ὁ βασιλεὺς ἐπεφόρτισε τὸν κ. Δεπρέτην νὰ σχηματίσῃ τὸ νέον ὑπουργεῖον. Αἱ ἐργασίαι τῶν βουλῶν διεκόπησαν μέχρι τῆς 30 Μαΐου.